

Karakterisering och kulturhistorisk värdering

Linneryds kyrka

Linneryds socken i Tingsryds kommun
Kronobergs län

Smålands museum
Samuel Palmblad
2008

Inledning

Bakgrund och syfte

I samband med upprättandet av vård- och underhållsplaner för kyrkor i Växjö stift har Smålands museum på uppdrag av byggnadsingenjör Jan-Olof Björk genomfört en karakterisering och kulturhistorisk värdering av Linneryds kyrka under sommaren 2008. De kyrkor som berörs är de som tillhör Svenska kyrkan och omfattas av kulturminneslagen, dvs. kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen. Karakteriseringen och den kulturhistoriska värderingen syftar till att användas som underlag för vård- och underhållsplanen.

Nedanstående material består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör samt en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering samt arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gått igenom har främst varit läns museets topografiska arkiv och Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur däribland hembygdslitteratur. De redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning i kyrkobyggnadens historia.

Kulturhistorisk bedömning

En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan kontinuerligt föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljön i sin helhet, men också till värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning

Linneryds kyrka

Kortfattad historik

Linneryd omnämns första gången i skriftliga källor under 1300-talets inledande decennium. Vid Linnerydsjöns norra strand, två mil nordost om Tingsryd ligger samhället. En äldre kyrka beskrivs i en handskrift från 1759. Här konstateras att byggnaden av sten och timmer är i gott skick och rikligt bemålad.

År 1794 presenteras de ritningar, utförda av Gustaf Pfeffer vid Överintendentsämbetet, som skulle ligga till grund för den nya kyrkan. Mellan åren 1797-98 pågick arbetena men först 1806 kunde biskop Ludvig Mörner förrätta invigning. Den äldre kyrkan som låg strax öster om den nya plockades ned i början av 1800-talet varefter den omdanades till bygdemuseum på 1930-talet.

Arbetena med kyrkorummet synes ha dragit ut på tiden, altartavlan målades först 1827 och predikstolen färdigställdes först på 1850-talet. Interiören har genomgått påtagliga förändringar som främst åstadkoms vid renoveringarna 1898, 1933 och 1972/73.

Området kring kyrkan är av stort kulturhistoriskt intresse med välbevarade kyrkstallar, prästgård, sockenstuga och skolor.

Exteriör

Exteriören präglas helt av nyklassicismens stilrena och enkla utformning. Kyrkan är uppförd i sten med spritputsade och vitkalkade fasadytor där fönster- och portomfattningar slätputsats, sockeln är grå. Det lanterninförsedda tornet är placerat i väster, i dess bottenvåning finns huvudentrén. Porten består av två dörrblad med diagonalställd, profilerad panel. En slätputsad rusticering bildar en enkel med effektfull dörromfattning.

Ett ovanliggande, stickbågigt fönster ger ljus in till vapenhuset. Fönstret som består av två bågar med åtta rutor i varje upplevs sammanbundet med dörromfattningen. I bottenplan, på norr- respektive sydsidan, finns ett större, rektangulärt fönster med två bågar, varje båge innehåller åtta rutor. På norrsidan finns även ett mindre fönster som sprider ljus uppe i tornkammaren. Minnestavlan på tornets västfasad bär texten: *Under K. Gustaf IV Adolfs regering. Åren 1797 ock 1798 bygdes dena kyrka af Linneryds församling. PS: 132=7.* Förgyllningen är hårt sliten.

I varje väderstreck finns två panelklädda tornluckor med mittstolpe. Fasadernas ankarjärn är synliga och svartmålade. Lanterninens sidor består av vitmålade, slät panel med dekorativa pilastrar i hörnen. I varje väderstreck finns urtavlor med förgyllda siffror och visare. Lanterninen kröns av ett kors, dock har närmast all förgyllning försvunnit. Takfallen liksom lanterninens sockel mot tornet är kopparklädda

Långhuset har sammanlagt nio större, rundbågiga fönster, fem på norrsidan och fyra på sydsidan. Varje fönster innehåller fyra bågar, de två nedre har vardera tio rutor medan de båda övre har fyra. Karm och båge är målade i en grågrön kulör. Fönsterbänkarna är kopparklädda.

Södra sidoentrén används inte längre varvid gången fram till porten börjar se ovårdad ut. Entrén har en enkel omfattning med två släta pilastrar som bär ett utskjutande entablement. De båda dörrbladen är kopparklädda där utformningen efterliknar diagonalställd panel. Den

västra pilastern har utbredda putssläpp vid sockeln. Ovanför porten är ett rundbågigt fönster med två bågar innehållande varder sex rutor.

Stuprör, hängrännor och sockelplåt är av koppar. Vid långhusets nordöstra hörn finns en mindre port som leder till pannrummet. Ett stort fönster sprider ljus in i detta utrymme.

Den rektangulära sakristian har ingång från sydsidan. Dörrbladet har fiskbensmönster samt överljus. På norr- respektive östsidan sitter ett rektangulärt fönster med åtta rutor i varje båge. Då kyrkan ligger i en förhållandevis brant sluttning ter sig sakristian reslig. I dess källarvåning, som delvis ligger i markplan, inreddes i början av 1930-talet ett gravkapell. Från östra fasaden leder en dubbelpart med fiskbensmönster in till kapellet. Port och fönster är asymmetriskt placerade i förhållande till sakristians mitt.

Långhuset och den helvalmade sakristian har kopparklädda tak. På långhusets östspets är en skorsten placerad och på sakristians taknock finns en vindflöjel. För att tillskapa bättre ljusförutsättningar på vinden tillkom i samband med 1898 års renovering två stycken takkupor på långhusets sydsida.

Exteriöra förändringar

Fram till 1957 var torntaket klätt med spån och långhuset med tegel. Teglet tillkom förmodligen vid renovering 1898 då också två takkupor uppfördes på långhusets sydsida. Tillstånd gavs i mitten av 1950-talet till att ersätta all befintlig taktäckning med kopparplåt vilket utfördes 1957.

Vid två tillfällen har fönstren bytts på kyrkan. Träbågarna ersattes 1898 med liknande i gjutjärn men redan 1933 beslutades att man skulle återgå till fönster av trä. Anledning har inte kunnat påvisas men uppenbarligen förelåg ett behov då församlingen var beredd att acceptera kostnaderna.

Tornet genomgick en karaktärsförändring 1913 genom att fyra urtavlor tillkom i lanterninen. En större omdaning utfördes 1933 då lanterninen delvis byggdes om samtidigt som huvudentrén försågs med en rusticerad omfattning. Den äldre omfattningen utgjordes enbart av ett smalt, slätputsat ramverk. En liknande förändring skedde vid sydentrén där också bibeltexten som fanns ovanför porten, *Mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk*, putsades över.

Några om- eller tillbyggnader har i övrigt ej genomförts

Interiör

Interiörens färgskalor och dekorativa element härstammar till stora delar från 1900-talets skilda restaureringar. Dagens starka nyanser i blått, olivgrönt, rött och guld tillkom 1973. Här följer en beskrivning av kyrkointeriören med början i vapenhuset.

Vapenhuset ger ett avskalat intryck, fast inredning saknas. Ytterportens insida uppvisar en udda detalj. Här finns ett s.k. ”nålsöga,” en mindre dörr som anspelar på bibelns berättelse om kamelen och nålsögat. På norrsidan finns en svängd trätrappa som leder till tornkammaren. Innertaket är gråmålat och golvet är belagt med slipade kalkstensplattor. En enkel lampa av trä med glasade sidor hänger i taket. I det sydvästra hörnet är en stor gravhäll fastsatt på väggen med årtal 1769 inristat. Under trappan står en järnbeslagen kista där man förvarade kyrkans värdeföremål, den är troligtvis tillverkad på 1600-talet.

En väl tilltagen, grönmålad, dubbelport leder, via ett vindfång, in till kyrkorummet. År 1973 tillkom läktarunderbyggnader vilket innebär att en sluten mittgång skapats. Här står åtta pelare och två halvpelare som läktaren vilar på. Pelarna är gråmålade där anslutningen mot kapitalet är rödmålat och förgyllt. Ovanför porten till vapenhuset finns ett markerat, inramat fält med följande textinnehåll; *Herren bevar din utgång och ingång ifrån nu och i evighet.*

Läktarunderbyggnadernas sidor är klädda med gul glasfiberväv som indelas i sektioner med hjälp av enkla träribbor. Norra underbyggnaden innehåller ett mindre kontor/förråd samt en garderob för besökare. Södra motsvarigheten består av ett samlingsrum med en ståtlig ljuskrona i taket. På sydväggen har sparats en referensyta där den äldre marmoreringen kan beskådas. Här finns också toalett och en garderob.

Kyrkorummets två bänkkvarter innehåller vardera 18 bänkar som är slutna mot mittgången men öppna mot sidorna. De två nedersta bänkraderna är emellertid helt öppna. Rygg och sits är klädda i ett grått tyg. En notering från 1829 anger att det fanns 34 bänkar på varje sida, en drastisk minskning har alltså skett. I den bakersta bänkraden i det norra kvarteret finns en utdragbar s.k. kyrktagningsbänk bevarad, meningen var att kvinnor här skulle knäböja efter barnsbörd.

Över bänkraderna hänger sammanlagt åtta mässingskronor som kompletteras av åtta, rikligt utsirade vägglampetter av mässing med höga ryggplåtar. I taket ovanför mittgången finns fyra förgyllda taksolar som tidigare utgjorde en dekorativ inramning till ljuskronorna. Det gråmålade innertaket med synliga brädor har formen av ett stickvalv. Gesimsen som har en rik profilering är målad i en rad skilda kulörer som kompletterats med förgyllda partier. Trägolvet i gångar och bänkkvarter är lackat, i mittgången ligger en blå, modern matta.

Framför sidoentrén, som inte längre brukas, står en psalmnummertavla från sent 1700-tal.

Trots korets ansenliga storlek så uppfattas det vid en första anblick som något rörigt p.g.a. alla nytillskott. Altartavlan som föreställer det s.k. bespisningsundret inramas av en tidstypisk, klassicerande omfattning bestående av två kanelerade pilastrar bärande ett entablement. Kannelyrerna är förgyllda där övriga ytor främst går i blått och rött. I frontonen finns en treenighetssymbol med mittplacerat öga samt ett omgivande strålfält. I arkitraven står med förgyllda bokstäver; *ÅRA WARE GUD I HÖJDEN*. I altartavlans ram hänger en liten primklocka som egentligen härstammar från katolsk tid.

Altaret består av en mycket enkel träkonstruktion. Altarringen är uppbyggd med tätt sittande balusterdockor, dessa är helt gråmålade förutom inslag av förgyllning. Knäfallet är klätt med ett brandgult tyg. Två psalmnummertavlor hänger på östväggen och vid det sydöstra hörnet står ett mycket vackert golvur.

Den medeltida dopfunten är uppställd i korets södra del, ovanför hänger en ljuskrona i glas. Båda härstammar från den äldre kyrkan. Två lampetter, av samma typ som i långhuset, bidrar till korets ljussättning. Predikstolen från mitten av 1850-talet dominerar korets norrsida. Korgen upptas av fem spegelfält med olika kristna symboler, på dess övre kant sitter ett förgyllt änglahuvud som fungerar som bokstöd. Invid väggen är ett stilfullt och iögonfallande timglas uppställt, dess tilltagna fot tillkom 1933. Baldakinen är försedd med lambrequin samt ett kringgående fält med femuddiga stjärnor. Dess krön utgörs av ett kors. Innertaket har en

bemålad himmel och i mitten hänger en förgylld duva. Under predikstolens korg står en äldre s.k. brudbänk.

Något ovanligt för Kronobergs län är att ett stort votivskepp hänger i kortaket, styrman Renström skänkte skeppet 1829. Endast en korbänk finns idag kvar, den är helt sluten och står invid norrväggen. Färgsättningen skiljer sig mot övriga inventarier då den närmast är helt grå, förutom spegelramarnas förgyllning. Från den äldre kyrkan räddades också ett senmedeltida triumfkrucifix som hängt upp på korets sydvägg. I korsets ändar finns målningar föreställande de fyra evangelisterna.

Sakristian kan nås från koret via två skilda dörrar. Den södra leder först till en hall med tillhörande toalett, härifrån kan man ta sig ut till kyrkogården eller in till själva sakristian. Innanför den norra dörren finns en el-central varefter man når sakristian som utgör ett ansevärt rum. I det rödmålade taket hänger en mäktig mässingskrona. I det sydöstra hörnet står ett golvur från 1784, här finns även en järnbeslagen port som leder till ett mindre välvt rum. Utrymmet används som vin- och bokförråd, här finns också diverse textilier och inventarier. Västväggen upptas av textilskåp, i sakristian finns även ett Series Pastorum.

Läktaren med sitt utskjutande, halvrunda mittparti domineras av orgelfasaden. På dess ömse sidor står fyra öppna bänkar på en upphöjning av trä. I taket hänger två enklare mässingskronor samt tre moderna lampor. Golvet är täckt med en plastmatta. Utmed läktarbarriären sitter 23 enkla spegelfält, den mittersta spegeln upptas av en förgylld lyra under en lagerkvist. På barriärens krön uppsattes 1972 ett enkelt järnräcke.

Tornkammaren är full av bråte och borde städas av brandsäkerhetsskäl. Under sakristian finns det från år 1933 iordningställda gravkapellet. Väggarna är marmorerade och taket har försetts med enkla men rogivande änglamotiv på en blå bakgrund. Golvet är belagt med klinkerplattor. Vid västväggen finns ett väggfast altare som flankeras av två höga ljusbärare.

Interiöra förändringar

Under renoveringen 1898 genomdrevs en rad åtgärder som drastiskt förändrade kyrkorummets karaktär. Av okänd anledning byggs ett nytt innertak och läktaren förstoras samt erhåller en ny barriär. Den konstnärliga utsmyckningen i koret förstärks genom att altartavlan förses med en kraftfull omfattning samt att dekorativa överstycken uppsätts ovanför dörrarna till sakristian.

Samma år tillverkas även en ny altarring samtidigt som fönsterutformningen förändras då träbågarna ersätts med gjutjärn. Vid den av arkitekt Paul Boberg ledda renoveringen 1933 försöker man återbörda interiören till ett mer ursprungligt utseende genom att avlägsna flera av de tillskott som genomfördes 1898. Innertaket rivs så att det äldre åter blir synligt, dörröverstyckena i koret plockas ned, läktaren återfår sin rundning och de bärande pelarna uppställs i två rader. Gjutjärnsfönstren kasseras och nya träbågar insätts.

I vapenhuset täcks golvet med slipade kalkstensplattor och läktartrappan ersätts med en ny och bättre anpassad. Kyrkorummets färgsättning förändras där väggarna marmoreras i en gulaktig ton medan innertaket erhåller en brunaktig yta. Bänkarna målas i en grönblå kulör. De mest omfattande insatserna berör dock elektrifieringen och tillskapandet av ett helt nytt värmesystem. Ytterligare en bekvämlighetsrelaterad insats var att bänkarna byggdes om.

Nya estetiska och praktiska krav samt behovet av ett mindre och mer tillgängligt gudstjänstrum låg till grund för den av länsarkitekt Hans Lindén utformade renoveringen 1972-73. Ett stort antal bänkrader togs bort såväl i långhus som i kor samtidigt som tvärgången sattes igen. Kvarvarande bänkar gjordes bekvämare samtidigt kortades varje bänk för att möjliggöra sidogångar. Under läktaren tillskapades nya, slutna utrymmen. Själva läktaren uppfattades som mörk och inte i samklang med kyrkorummet varför beslut togs om att sänka hela läktarkonstruktionen med drygt 70 centimeter. Därmed ökade ljusflödet och orgelfasadens krön låg inte längre emot taket.

Likaså sänktes predikstolen samtidigt som den flyttades längre österut för att frigöra korgen från bänkkvarteren. Det fasta altaret revs och ersattes med ett fristående så att prästen kunde vara vänd mot församlingen under gudstjänsten. Lindén utformade en helt ny interiör färgsättning som byggde på blåa, röda, gröna och gråa nyanser vilka kompletterades med förgyllningar. Väggarnas marmoreringar ersattes med en ljus kalkavfärgning.

Viktigare inventarier

Altartavlan som målades av den i länet välkände kapten Salomon Andersson utfördes 1827. Motivet visar det s.k. bespisningundret då Jesus delade ut mat till ett stort antal människor. Vid 1898 års renovering tillkom den klassicerande inramningen under ledning av Fredrik R. Ekberg.

Den medeltida dopfunten med ovanhängda glaskrona samt triumfkrucifixet på sydväggen utgör minnen från den äldre kyrkan och är av stort kulturhistoriskt värde.

Dagens orgelverk med 20 stämmor byggdes 1967-68 av orgelbyggmästare Johannes Künckel från Lund, själva fasaden utfördes 1845.

I tornet hänger tre gjutna klockor.

Kyrkogården

Den rektangulära kyrkogården sträcker sig i östvästlig riktning där kyrkan ligger i det nordvästra hörnet. Äldsta delen av kyrkogården ligger i anslutning till prästgården. En större utvidgning skedde på 1870-talet då också murar och grindar tillkom. En förlängning mot öster utfördes 1988, en minneslund anlades 1993.

Kyrkogården omges av relativt låga, kallmurade naturstensmurar med motfyllda jordmassor på insidan. Ett stort antal äldre gravstenar är lagda i denna jordvall. Utmed muren löper en trädkrans. Gångarna är grusade och symmetriskt lagda och flera av dem kantas av hamlade lövträd.

Strax bakom porten till gravkapellet står ett resligt träkors samt ett smideskonstverk vilka uppsattes 1997 för att uppmärksamma kyrkans 200-årsjubileum.

Kulturhistorisk karaktärisering

Linneryds kyrka kännetecknades av en anspråkslös utformning vid sitt uppförande, såväl exteriört som interiört, där dekorativa inslag ifråga om bearbetade putsytor eller målningar var ytterst begränsade. Exteriören har i huvudsak behållit sin ursprungliga karaktär som präglas av en tydlig symmetri och en enkelhet med få dekorativa tillägg. Taktäckningsmaterial har skiftat men 1957 skedde en omläggning som innebar ett enhetligt och passande utseende. Tidigare låg både tegel och spån samtidigt men nämnda år utbyttes allt mot koppar.

Församlingen ansåg uppenbarligen att fasadernas avskalade yttre behövde estetiska tillägg vilket resulterade i nya portomfattningar och förändringar av lanterninen år 1933. De klassicerande omfattningarna är dock väl anpassade men tillför samtidigt en behövlig monumentalitet. Fönstren har av diffusa skäl bytts två gånger.

Kyrkorummet har vid flera tillfällen genomgått påtagliga omgestaltningar vilket syftat till att förbättra bekvämligheten, underlätta brukandet av kyrkan samt modernisera det arkitektoniska formspråket. Antalet bänkrader decimerades kraftigt i början av 1970-talet, samtidigt som den ursprungliga tvärgången till den södra entrén sattes igen och sidogångar upptogs. De frigjorda ytorna användes bl.a. till att tillskapa läktarunderbyggnader och två trappor till läktaren. Vid denna renovering sänktes också läktaren 70 centimeter. Just läktaren har förändrats vid flera tillfällen varvid de autentiska värdena därför är begränsade.

Kvarvarande bänkar har byggts om vid två tillfällen och gjorts betydligt kortare i samband med att sidogångarna tillkom då också fotstöden togs bort. Att ytterligare reducera antalet bänkar är olämpligt om man bortser från möjligheten att återskapa tvärgången till sidoentrén.

Koret ger ett proportionerligt om än något rörigt intryck. Rörande det kulturhistoriska värdet måste detta bedömas som begränsat på grund av de förändringar och nytillskott som präglar rumsbilderna. Ifråga om kyrkorummets färgsättning så ger den ett färgstarkt och brokigt intryck vilket kännetecknar Hans Lindéns 1960- och 70-tals renoveringar. Det antikvariska värdet är ringa och församlingen bör vid en framtida omgestaltning sträva efter en ljusare och mer stilanpassat kulörval.

Interiörens omfattande omgestaltningar har ett visst värde i sig för att belysa skilda tidsideal men möjligheterna att exempelvis ändra färgsättning och utföra mindre omstruktureringar bör kunna beaktas. Vid framtida renoveringar skall alltid varsamhet prägla arbetet. Särskilt korområdet skall behandlas med försiktighet. Linneryds kyrka är en produkt av nyklassicismens stilrena och återhållsamma ideal vars utformning även präglades av den lilla landsbygdsförsamlingens begränsade ekonomi. Nya skönhets- och bekvämlighetskrav samt förändrad liturgi har dock i hög uträkning omdanat interiören under 1900-talet men det är viktigt att även beakta dessa årsringar i kyrkorummet.

En liten men värdefull detalj som är viktig att bevara utgörs av den utdragbara kyrktagningsbänken som finns i den nedersta bänken i det norra bänkkvarteret.

Händelseregister

1798 – Kyrkan färdigställs

1806 – Kyrkan invigs av biskop Ludvig Mörner

1827 – Altartavlan målas av Salomon Andersson

1833 – Lanterninen byggs om

1838 – En orgel byggs av J.M. Rosenkvist

1845 – Orgeln repareras och förses med ny fasad

1887 – Två värmekaminer installeras

1898 – Läktaren byggs ut och förses också med ny barriär varvid orgeln samtidigt repareras

- Två takkupor tillkommer på långhuset

- Altartavlan förses med en klassicerande inramning utförd av Fredrik R Ekberg

- Ny altarring

- Nya dörröverstycken vid kordörrarna
 - Nytt innertak tillkommer varvid det ursprungliga takvalvet osynliggörs
 - Nya fönster med gjutjärnsbågar
 - Innerväggarna förses med målad kvaderimitation
 - Bänkkvarteren förses med målad ekimitation
- 1913 – Tornet erhåller urverk
- 1923 – Nytt orgelverk
- 1933 – Stor renovering under ledning av arkitekt Paul Boberg
- Putslagningar och avfärgning
 - Lanterninen byggs delvis om för att ge ett smäckrare intryck
 - Korset och urtavlor visare förgylls
 - Nya ytterportar med ny portalomfattning vid västentrén
 - Yttertrapporna läggs om
 - Södra entrén får ny omfattning och bibeltexten ovanför dörrkarmen putsas över
 - Nytt värmesystem, kaminerna rivs och ersätts med en ångpanna i källaren
 - Kyrkan elektrifieras
 - Nya dubbelfönster med träbågar som ersätter förutvarande bågar av gjutjärn
 - Takrännor och stuprör av koppar tillkommer
 - Fönsterbänkar och sockel kläs med kopparplåt
 - Tegeltäckningen på tornets och lanterninens tak tas bort och ersätts med spån
 - Åskskydd tillkommer
 - Innertaket från 1898 tas bort vilket åter synliggör takvalvet
 - Läktarbröstningen återfår sin gamla rundning
 - Pelarna som bär läktaren omdisponeras så att *de står i tvenne ståtliga rader*
 - Bänkarna görs bekvämligare och rymligare. Bänkdörrarna hängs om så att de öppnas nedåt, mot kyrkans ingång. Färgsättningen blir grönblå
 - Altartavlan höjs och förses med en bred omramning i mörkblått
 - Predikstolen sänks och ges en guldfärgad, antikbehandlad yta
 - Golvet läggs om och förses med trossbotten. Äldre golv som återfanns lades i gångar och i kor
 - Nya kordörrar (de äldre var dubbelporlar) där överstyckena från 1898 plockas ned
 - Vapenhuset förses med kalkstensgolv samt ny trappuppgång till läktaren
 - Innerväggarna marmoreras i en gulaktig nyans
 - Votivskeppet plockas ned från tornet, restaureras, och upphängs framme i koret
 - Kyrkogården utvidgas bakom sakristian
 - Marken runt kyrkan förses med dräneringsrör och avloppsledningar
 - Ett gravkapell inrättas under sakristian
- 1955 – Altartavlan lossnar och rasar ned på altaret varvid utbredda skador uppstår. Skador uppstår även på ett medeltida krucifix
- 1956 – Konservering av altartavlan
- 1957 – Kyrkan tak förses med kopparplåt
- Förstärkningsarbeten på tornet p.g.a. rötskador
 - Lanterninen får en ny sockel som kläs in med koppar
 - Ny åskledaranläggning
 - Vindflöjeln flyttas från skorstenen till taknocken
- 1964 – Installationsarbeten avseende ny värme-, vatten- och sanitetsanläggning
- 1967 – En ny orgel byggs
- Församlingen erhåller medel för att renovera fyra stallbyggnader invid kyrkan
- 1972/73 – Stor interiör renovering under ledning av länsarkitekt Hans Lindén
- Tillskapande av läktarunderbyggnader samtidigt som läktaren sänks 70 centimeter

- Ny interiör färgsättning med starka blåa och röda kulörer
 - Predikstolen flyttas närmre koret
 - Altartavlan omfattning erhåller delvis ny dekor
 - Nytt golvbjälklag och nytt golv
 - Två nya trappor till läktaren tillkommer i långhuset
 - Sidogångar erhålls genom avkortning av bänkarna
 - Tvärgången till sidoentrén försvinner då bänkar placeras på dess plats
 - Bänkarna bekvämlighetsanpassas genom en ombyggnation samt förses med klädd rygg och sits
 - Bänkarna på korets högra sida tas bort medan antalet på vänstra sidan minskas
 - Utrymmet i sakristian minskas då ett rum för el-centralen tillskapas
 - Nytt el-system
 - Nytt fristående altare av trä
 - Altarringen friställs från väggen och knäfallet breddas
 - Innerväggarna målas med alkydoljefärg
 - Ljuskronorna omhängs så de kommer över bänkkvarteren, nya inköps också
- 1974 - Ny kormatta ritat av Irma Kronlund, Växjö
- Kyrkorådet beslutar att anskaffa en elektriskt styrd lucköppningsanläggning till tornet
- 1981 – En kabel grävs ned mellan kyrkan och ålderdomshemmet så att de äldre kan följa gudstjänsterna via TV, väckte stor uppmärksamhet
- Lanterninen målas
- 1985 – Konservering av altartavlan
- 1988 – Länsstyrelsen lämnar tillstånd till utvidgning av kyrkogården
- 1991 – Utvändig fasadrenovering, putsslagningar och kalkavfärgning
- 1993 – En minneslund utförs
- 1996 – En fyrramad ljusstake i smidesjärn skänks till kyrkan
- 1997 – Två minnesmärken uppsätts med anledning av kyrkans 200-årsjubileum, ett träkors och ett smideskonstverk
- 2001 – Tillstånd till konservering av mässkrud från 1688
- 2002 – Nedtagning av felaktig färg på kyrkans innerväggar medelst fräsning
- Grundning med sandkalk och därefter ny finputs och kalkavfärgning av innerväggar
 - Komplettering av värmesystemet
- 2004 – Tillstånd till konservering av votivskepp

Källförteckning

Följande arkiv och litteratur har nyttjats i samband med vårdplansarbetet:

Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm.
Handlingar från Kungl. Byggnadsstyrelsen är inkluderade

Klipparkivet vid Smålands museum: Linneryds kyrka

Topografiska arkivet vid Smålands museum: Växjö kommun, Byggärenden, Linneryds kyrka

Kyrkobyggnader 1760-1860, Del 2 Småland och Öland, Stockholm 1993

Linneryds kyrka (Informationsbroschyr) Okänt tryckår

Vassi, Heidi, red, *Kyrkobyggnader i Kronobergs län*, 1998

